

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 96/2013
05.09.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Б.Р., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 827/13 од 22.08.2013. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 1231/2013 од 12.03.2013. године, у седници већа одржаној 05.09.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 827/13 од 22.08.2013. године, као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 1231/2013 од 12.03.2013. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К. 2938/2010 од 01.08.2012. године окр. Б.Р. оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца и истовремено одређено да се утврђена казна нађе извршити уколико окривљени у року од пет година од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом у делу изреке под II према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета.

Одлучујући о жалби Првог основног јавног тужиоца Апелациони суд у Београду је решењем Кж1 5290/2012 од 16.10.2012. године, поводом жалбе, а по службеној дужности укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном првостепеном поступку, пресудом Првог основног суда у Београду К. бр. 7219/2012 од 09.01.2013. године, окр. Б.Р. оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ за које

дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од пет година од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а истом пресудом према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета.

Одлучујући о жалби Првог основног јавног тужиоца у Београду Апелациони суд у Београду је решењем Кж1 1231/2013 од 12.03.2013. године, поводом жалбе а по службеној дужности укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 827/13 од 22.08.2013. године, против решења Апелационог суда у Београду Кж1 1231/2013 од 12.03.2013. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 2.. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан те да решење Апелационог суда у Београду Кж1 1231/2013 од 12.03.2013. године укине.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП и у седници већа одржаној у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца размотрио списе предмета са решењем против којег је подигнут захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 1231/2013 од 12.03.2013. године повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП предвиђен је изузетак односно ограничење општег овлашћења другостепеног суда, из става 1. истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, у седници већа или на основу одржаног претреса и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и предмет упуту првостепеном суду на поновно суђење. Наиме, према наведеној законској одредби такву одлуку другостепени суд не може донети у процесној ситуацији када је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда.

Дакле, одредба члана 385. став 2. ЗКП представља „процесну забрану“ за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак (правно схватање Кривичног одељења Врховног касационог суда од 28.11.2011. године).

Сходно наведеном, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Првог основног суда у Београду К. 7219/2012 од 09.01.2013. године донета у поновљеном првостепеном поступку након укидања раније првостепене пресуде Првог основног суда у Београду К. 2938/2010 од 01.08.2012. године, другостепени суд – Апелациони суд у Београду је био дужан да у смислу

одредаба члана 377. став 1. – 5. ЗКП, а затим одредаба члана 378. и 379. ЗКП, одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављене жалбе. То другостепени суд није учинио већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж1 1231/2013 од 12.03.2013. године, чиме је учинио повреду кривичног закона – одредбе члана 385. став 2. ЗКП, на штету окр. Б.Р., јер окривљени има право на суђење у разумном року као и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Београду.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је, уважањем захтева за заштиту законитости, а на основу члана 425. став 1. ЗКП, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 1231/2013 од 12.03.2013. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби јавног тужиоца, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа
судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.